

Samenvatting 102180

Beroep tegen ontslag wegens arbeidsongeschiktheid.

Werknemer voert aan dat de werkgever onvoldoende heeft gekeken of plaatsing op een andere werkplek mogelijk was. De werkgever stelt dat een herplaatsingsonderzoek niet is uitgevoerd omdat de hoogte van het arbeidsongeschiktheidspercentage (80-100%) herplaatsing uitsluit.

De Commissie overweegt dat gelet op de aard van de klachten, de mate van arbeidsongeschiktheid voor de huidige functie (80 - 100%) en eerdere pogingen tot reïntegratie die mislukten, van de werkgever niet gevergd kan worden over te gaan tot verder onderzoek naar herplaatsingsmogelijkheden. Dit geldt temeer nu appellante niet heeft aangegeven in welke functie zij inzetbaar zou zijn.

Beroep ongegrond.

UITSpraak

in het geding tussen:

A , wonende te B , verzoeker, hierna te noemen A

en

het College van bestuur van de C , gevestigd te B , verweerder, hierna te noemen de werkgever
gemachtigde: mr G.M.J. Prick

1. VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Bij beroepschrift van 01-10-2002, ingekomen op 01-10-2002 en aangevuld bij brieven van 17-10-2002 en 19-12-2002, heeft A beroep ingesteld tegen de beslissing van de werkgever d.d. 25-09-2002 om haar dienstverband te beëindigen met ingang van 01-11-2002.

De werkgever heeft een verweerschrift met bijlagen ingediend, ingekomen op 07-11-2002 en aangevuld bij brieven van 13-01-2003 en 29-01-2003.

Het beroep is met instemming van partijen schriftelijk behandeld.

De inhoud van voornoemde stukken geldt als hier herhaald en ingelast.

2. DE FEITEN

De Commissie gaat op grond van de stukken en hetgeen ter zitting naar voren is gebracht uit van de volgende, als gesteld en niet of onvoldoende weersproken en door de Commissie in deze procedure relevant geachte, tussen partijen vaststaande feiten.

A is sinds 01-08-1990 als boekhoudkundig medewerkster werkzaam bij de werkgever in een vast dienstverband met een volledige betrekkingssomvang.

Op de arbeidsverhouding is sedert 01-06-2002 van toepassing de CAO-HBO 2002-2003.

Sedert 17-02-1994 is A arbeidsongeschikt wegens psychische klachten, waarna er diverse pogingen zijn ondernomen om weer terug te keren in het arbeidsproces. Vanaf november 2000 is A volledig uitgevallen. Het arbeidsongeschiktheidspercentage van A is door USZO vastgesteld op 80-100%.

Bij brief d.d. 13-12-2001 heeft de werkgever A medegedeeld een zogenoemd Functie Ongeschiktheid Advies (FOA) te zullen aanvragen bij USZO teneinde het dienstverband met A te kunnen beëindigen. Vervolgens heeft USZO bij schrijven van 05-09-2002 aan de werkgever bericht tot de conclusie te zijn gekomen dat A voor de functie van boekhoudkundig medewerkster op de voorgenomen ontslagdatum 2 jaar arbeidsongeschikt is wegens ziekte of gebrek en dat naar verwachting ook nog zal zijn 6 maanden na die datum.

Bij brief d.d. 25-09-2002 heeft de werkgever A medegedeeld haar, in verband met haar arbeidsongeschiktheid langer dan 24 maanden, conform artikel S-2 lid1 van de CAO-HBO 2000-2002 ontslag te verlenen per 01-11-2002. Tegen deze beslissing is het onderhavige beroep gericht.

In het verweerschrift alsmede in het latere schrijven d.d. 13-01-2003 heeft de werkgever de ontslagdatum van 01-11-2002 gecorrigeerd in 01-02-2003, zulks vanwege de voorgeschreven opzegtermijn ex artikel S-2 lid 2 van de CAO-HBO 2000-2002.

3. OVERWEGINGEN VAN DE COMMISSIE

De bevoegdheid en de ontvankelijkheid

Aangezien de instelling is aangesloten bij deze Commissie en het beroep is gericht tegen één van de beslissingen, genoemd in artikel 4.7 lid1 WHW, en binnen de daartoe geldende termijn is ingesteld, is de Commissie bevoegd van het beroep kennis te nemen en is het beroep ontvankelijk.

Het ontslagbesluit

A heeft in haar beroepschrift gesteld dat de werkgever onvoldoende heeft gekeken of plaatsing op een andere werkplek mogelijk was. De werkgever heeft daartegen aangevoerd dat A adequaat en voldoende is begeleid tijdens haar ziekteproces en de reïntegratie. Na november 2000 was werkherleving/reïntegratie gezien het ziektebeeld van A naar het oordeel van de werkgever niet mogelijk.

De Commissie overweegt allereerst dat zij de bestreden beslissing d.d. 25-09-2002 aldus verstaat dat het dienstverband met A is beëindigd tegen 01-02-2003, met inachtneming van de in artikel Q-2 lid 3 van de CAO-HBO 2002-2003 bepaalde opzegtermijn en conform hetgeen de werkgever hierover heeft gesteld in zijn verweerschrift en latere correspondentie.

Vervolgens overweegt de Commissie dat de bestreden beslissing dient te voldoen aan de vereisten van artikel 20 lid 2 van de Ziekte- en Arbeidsongeschiktheidsregeling Hoger Beroepsonderwijs (ZAHBO). Op grond van genoemde bepaling kan de werkgever de werknemer, die op grond van ziekten of gebreken in een toestand van blijvende ongeschiktheid is geraakt om de aan zijn functie gestelde vereisten te voldoen, ontslaan mits:

- a) deze blijvende ongeschiktheid onafgebroken 2 jaar heeft geduurd en
- b) herstel binnen een periode van 6 maanden na deze twee jaar redelijkerwijs niet te verwachten is en
- c) er bij de werkgever voor betrokkene geen reële herplaatsingsmogelijkheden zijn.

De Commissie constateert dat de arbeidsongeschiktheid van A langer dan 24 maanden heeft geduurd nu zij reeds sedert 17-02-1994 arbeidsongeschikt is zodat aan het vereiste van artikel 20 lid 2 onder a ZAHBO is voldaan.

Ten aanzien van het vereiste onder b geeft artikel 20 lid 5 ZAHBO aan dat terzake het medisch advies van de USZO aan de werkgever wordt uitgebracht. Uit het door USZO verstrekte functieongeschiktheidsadvies d.d. 05-09-2002 blijkt dat herstel binnen een periode van 6 maanden na de voorgenomen ontslagdatum redelijkerwijs niet te verwachten is zodat ook aan dit vereiste is voldaan. De Commissie merkt hierbij wel op dat dit advies nog uitgaat van de voorgenomen ontslagdatum van 01-11-2002 terwijl deze datum nadien door de werkgever is gecorrigeerd naar 01-02-2003, zijnde 3 maanden later. De Commissie laat dit gegeven, gelet op de lange ziekteperiode van A waardoor een spoedig herstel naar het oordeel van de Commissie niet te verwachten is, echter zonder gevolgen.

Ten aanzien van de herplaatsingsmogelijkheden, overweegt de Commissie dat, gelet op de aard van de klachten van A (psychisch), de mate van arbeidsongeschiktheid voor haar huidige functie, namelijk 80 – 100%, en de eerdere pogingen tot reïntegratie die mislukten, van de werkgever niet gevergd kan worden over te gaan tot verder onderzoek naar herplaatsingsmogelijkheden. Dit geldt temeer nu A niet heeft aangegeven in welke functie zij wel inzetbaar zou zijn.

De Commissie concludeert dan ook dat de bestreden ontslagbeslissing d.d. 25-09-2002 voldoet aan de vereisten van het ZAHBO. Aangezien de ontslagbeslissing ook voorts niet als onredelijk kan worden aangemerkt, dient het beroep gegrond verklaard te worden.

4. OORDEEL

Op grond van bovenstaande overwegingen verklaart de Commissie het beroep ongegrond.

Aldus gedaan te Woerden op 20 maart 2003, door mr W.H.B. den Hartog Jager, voorzitter, drs J.A.M. van Agt, J.H.H. Dezaire, J. Prins en mr drs W.G.A.M. Veugelers leden, in aanwezigheid van mr R.M. de Bekker, secretaris, en bij afwezigheid van laatstgenoemde getekend door mr H.E. Mertens, secretaris.

mr W.H.B. den Hartog Jager
voorzitter

mr H.E. Mertens
secretaris